

Shemeikkanen Seppeliinin,
rasputiini Ranttilaisten,
kentlemanni Kempeleestä,
hevon kuusesta kotoisin.
Lähti kerran Koillismaalle,
tanhuville Taivalkosken,
Koston konnuille peräti.

Teki mieli mierolaisen,
hyryläisen niin hypäkän,
hivijahtiin hilkkeristi,
pyyntihin ison, lihaisen.

Osti uuvet sarkahousut,
arkikamppheet Anttilasta,
merkkivaattehet menevät,
koreteksit, kumpparitkin,
päähensä pipon punaisen.

Osti uuvan luojikonki,
pulttilukkosen Savagen,
haulikonki hohtavaisen,
kultaisesti kirjaellun,
niihin patruunat parahat.

Ooppelihiin pensat osti,
laittoi reppuhun evähät,
makkarata maistuvata,
sianpalvikylkeäkin,
eurokossua kovasti,
konjakkija litra, kaksi,
puolitoista pontikkata.

Aamusella aikasella
miesten matkassa metälle,
päälle puhtahat pukimet.
Kaverukset naureskeli,
hymyilivät herkeemätä,
käkättivät kippurassa.

Tuostapa jo rasputiini,
otti itselleen nenähän,
sieraimen kiskaisikin,
jopa jostakin jupatti,
sanat kallihit sivalsi.

Enpä lähde lättänöitten,
Kostolaisten kekkuleitten,
junttien jukuripäisten
kera metsälle vasojen.

Repun laitto selkähänsä,
ja nakkeli niskojaansa,
salomaille suunnistikin,
pyyntihin ison, lihaisen.

Tuli vastaan hiirulainen,
pörröturkki kummajainen.
Vesipoika täyteisellä
möksähytti hiirulaista.

Pöllähti vain karvatupsu,
hajosikin miljooniksi,
atomeiksi, kappaleiksi,
laittoi reppuhun palasen
korvatupsun kummajaisen.

Jatkoi herra kulkuansa,
tuli vastaan mustalainen,
hevosella hepsankeikka,
ruskealla ruunakolla,
tiuku tuulessa helisi.

Vesipoika venkulainen,
tuotapa jo tussautti,
ampui aivan armotonna.

Huusi mieron mustalainen,
mies tummahko näin tuhisi:
- Älä ammu rasputiini,
täällähän on Valte vainen,
kauppias ravihevosten,
konien, kaakkien kulanssi.

Vesipoika venkulainen,
tulitti taas kummajainen,
uskonut ei ensinnäkä,
Valte-veikkosen puheita,
mustalaisen mainintoja.

Nurin heppa heilahtikin,
lepäsi jo liinaharja,

Hevonkaato

Kirjoittanut Heikki Luokkanen

---

veret pellolle pukaten.

Vapisi jo Valte-parka,
pois kipusi kärryiltänsä
ja paineli varvustohon.

Vesipoika venkulainen
saikin siitä saalihinsa,
hevon survoi reppuhunsa,
konin kyytiin kokosi,
kuljetti sen kärryhynsä,
merimaihinkin muiluttikin.